

Sygn. akt V CSK 361/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa S. S.A. w K.

przeciwko "Ś." Sp. z o.o. w T.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 lutego 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 marca 2018 r., sygn. akt V AGa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę
5.400,00 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej i drugiej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Natomiast oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne

wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08, nie publ.; z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07, nie publ.).

Skarżąca przedstawione przez siebie wątpliwości ujęła w pytaniach: „czy ustalone przez organizatora warunki nieograniczonego przetargu (aukcji), adresowanego do nieoznaczonego kręgu potencjalnych zainteresowanych nabywców mogą być interpretowane przy zastosowaniu metod wykładni oświadczeń woli ustalonych w art. 65 k.c. odnoszących się do konkretnego oferenta wyrażającego chęć udziału w przetargu, a tym samym czy dopuszczalne jest przyjęcie, że „umowa przetargowa” zawierana pomiędzy organizatorem przetargu (aukcji), a jej uczestnikiem może mieć odmienne brzmienie w odniesieniu do każdego z uczestników przetargu (aukcji), w przypadku gdy chęć udziału w nim zgłosi więcej niż jeden podmiot; czy zdarzenia zaistniałe po rozstrzygnięciu przetargu (aukcji) zorganizowanego w oparciu o przepisy art. 701 i kolejne k.c., a przed zawarciem umowy, w sytuacji gdy jej zawarcie nie następuje w momencie przybicia, z uwagi na okoliczności określone w art. 702 § 3 k.c. - mogą mieć wpływ na wykładnię zapisów warunków aukcji; czy w przypadku zawierania umowy ze spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, ustalenia czynione ze współnikiem spółki mogą stanowić czynnik kształtujący treść oświadczenia woli samej spółki, w kontekście ustalania treści zgodnych oświadczeń stron podlegających wykładni na gruncie art. 65 k.c., w sytuacji gdy zgodnie z treścią art. 201 § 1 k.s.h. organem reprezentującym spółkę i składającym w jej imieniu oświadczenia woli jest wyłącznie jej zarząd; czy niezależne, od procedury przetargowej sprzedaży nieruchomości, przedłużające się z przyczyn nie zawinionych przez organ je prowadzący, postępowanie administracyjne związane z uchwalaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, może uzasadniać odmowę oferenta podpisania umowy sprzedaży w wyznaczonym terminie”.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentacji jurydycznej wskazującej na występowanie odmiennych ocen prezentowanych problemów oraz na to, że przepisy dotyczące tej problematyki nie doczekały się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych. Przedstawiona w skardze problematyka nie stanowi istotnego zagadnienia prawnego, lecz jest wyrazem wątpliwościami skarżącej odnośnie do prawidłowości dokonanych przez Sąd ustaleń. Należy podkreślić, że skarżąca powołując się na przesłankę potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości nie wskazała, które przepisy w jej ocenie wymagałyby tej wykładni. Natomiast analiza uzasadnień orzeczeń sądów obu instancji, nie daje podstaw do uznania, że zachodzi jakakolwiek potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Wobec powyższego nie można przyjąć, że przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zostały w sposób właściwy wykazane.

Wypada ponadto przypomnieć, że - stosownie do art. 398³ § 3 k.p.c. - podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Ze względów podanych powyżej Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).